

Bedugnė Šaukiasi Bedugnės

Dviejų Šventųjų Dvasių nėra. Ta pati Šventoji Dvasia, kuri vedė Simeoną tą naktį, ar tą rytą pas Kristų, atvedė ir jus čia šivakar, kad jūs tikėtumėte Šventosios Dvasios pažadu. Ir Ji taip pat išipareigojusi tau, kaip ir Simeonui, nes Ji yra Dievas ir Jis laikosi Savo Žodžio.

Štai aš matau Simeoną, jis siekė, jis troško pamatyti Kristų. Jis tikėjo Dievo Žodžiu, pasakytu jam. Ne kritikų žodžiais, o Dievo Žodžiu. Jo širdyje buvo troškimas pamatyti Kristų, ir jis tikėjo, kad pamatys. Kaip sakė Dovydas: “Kuomet bedugnė šaukiasi Bedugnės.”

Daugelis jūsų, esančių čia, tikite Dieviškuoju išgijimu, argi ne? Jūs tikite Dieviškuoju išgijimu? [Susirinkusieji atsako: “Amen.”] Būtent pati priežastis, kad jūs tikite Dieviškuoju išgijimu ir įrodo, kad yra Dieviškasis išgijimas.

Atvykę į Ameriką, mes pastebėjome Amerikos indėną. Jis kažką garbino: mėnulį, saulę, gamtą. Todėl, kad jis – žmogiškoji būtybė ir jis žino, kad turi Sutvėrėją, todėl buvo kažkas jo žmogiškoje širdyje, kas skatino jį ką nors garbinti.

Ir tai – kiekviename mirtingajame. Tu garbini savo automobilį, darbą, namą, ar dar kažką; taip, tu ką nors garbini. Taigi, jei čia yra bet koks stabas, mesk jį lauk ir leisk Jėzui Kristui užimti pirmą vietą. Leisk Jam būti pirmiau visko.

Štai troškimas, giluma. Kaip Dovydas sakė: “Kuomet bedugnė šaukiasi Bedugnės Tavo kriklių balsu. . .”

Taigi, “bedugnė šaukiasi Bedugnės.” Pavyzdžiui: jei bedugnė čia yra šaukianti bedugnė, tai turi būti bedugnė, kuri atsilieptų į tą šauksmą.

Galbūt aš tai geriau paaiškinsiu. Aš esu didelis gamtos mylėtojas, braidau po miškus, stebiu saulėlydį. Klausausi šūkaujančių laukinių žvėrių ir giedančių paukščių balsų.

Mano mama yra pusiau indėnė, todėl tai. . . matyt kažkas yra ir mano kraujyje, kad aš taip myliu gamtą. Kai aš girdžiu laukinės gamtos šauksmą, kažkas tarsiu uždega mano sielą. Aš nieko negaliu padaryti.

Neseniai aš buvau Kolorade. Aš stovėjau aukštai ant kalno ir stebėjau seną motiną erelę, kaip ji nešė savo mažylius iš lizdo ant sparnų ir nutupdė juos į žolę lankoje. Tuomet ji sugrįžo į viršų, į aukščiausios uolos viršūnę ir atsitūpė. Ji ėmė stebėti. Aš irgi stebėjau visa tai pro žiūronus. Pririšau savo arklį prie medžio ir stebėjau. Ir tariau sau: “Viešpatie, man—man tai patinka.” Ir man atrodė, kad galiu net užuosti kvapus.

Kad kada nors jums būtų tekę atsidurti arti erelio lizdo. Ereliai suka jį iš aštrių šakelių ir kitokių daiktų. Vargšai ereliukai tik šliaužioja per tas šakeles ir dyglius, nieko daugiau nežinodami. Bet vieną dieną motina išskleidžia sparnus, jie užlipa ant jų ir nusileidžia žemyn.

Aš žiūrėjau į tuos mažičius draugužius, jiems kaip tik buvo Sekminių atgimimas. Jie lakstė po minkštą žolę, čirpė, šokinėjo vienas per kitą. Pagaliau iš tikrųjų laisvė!

Aš pagalvojau: "Taip, taip ir yra. Lygiai taip ir žmogus senajame šio pasaulio lizde nieko nežino; tik tai, ką gali duoti šėtonas. Bet vieną dieną Dievas pakelia jį ir nuleidžia į sodrią žalią lanką. O, kaip jis džiūgauja! Jis laisvas. Čia nieko nėra, jokio blogio."

Aš pagalvojau: "Gera, bet kodėl tie mažieji padarėliai nebijo? Įdomu, ar jie suvokia, kad aplink šniukštinėja kojotai, galintys juos užklupti?" Betgi kartas nuo karto jie pažvelgia aukštyn. O sena mama tupi ten aukštai viršuje ir stebi juos.

Aš pagalvojau: "Taip, šlovė Dievui! Tai yra teisinga. Jis paėmė mane iš šio pasaulio lizdo. Ir jis įkopė į Šlovės tvirtovę, sėdi Aukštybėje, stebėdamas Savo palikimą, kad niekas nepakenktų jiems." Aš pagalvojau: "Jei kojotas pabandytų sėlinti prie mažiųjų, ji sudraskytų jį negyvai."

Aš pagalvojau: "Tai yra teisinga. Tegu tik šėtonas pabando sėlinti prie tikinčiojo, ir jam teks pajauti ant savo riešų Jėzaus Kristaus rankos suėmimą. Tai yra tiesa. Taip... Tegu tik pabando..."

Laikas bėgo... Ji stebėjo; jos puiki didinga galva dairėsi. Ji tupėjo ant pačios aukščiausios uolos, kurią tik galėjo surasti, kad galėtų viską matyti. Aštrios erelės akys atidžiai tyrė aplinką. Po akimirkos aš pastebėjau, kad ji pakėlė galvą. Pro dešimt kartų priartinančius žiūronus pastebėjau, kad ji pakėlė galvą ir apsidairė. Ji klausėsi. Aš pagalvojau: "Kas yra?"

Iš tolimos šiaurės papūtė šiaurys. Sugriaudė perkūnija. Erelė suriko ir nusklendė žemyn. Tiesiai ant prerijų pievos ištiesė tuos didelius sparnus. Ir visi mažieji ereliukai atskubėjo pas ją: tikriausiai taip jie buvo pamokyti prieš išskrendant iš lizdo. Mažytėmis kojėlėmis jie įsitvėrė plunksnų. Ir snapeliais, tarsi kabliukais, įsitvėrė tiesiai į jas. Ji pakilo su visa ereliukų našta ir nuskrido, skrosdama vėją, kuris tuo metu siekė beveik 50 mylių per valandą, tiesiai į įdubą uoloje.

Aš verkiau lyg vaikas. Pagalvojau: "Vieną šlovingą dieną, kada baigsis atgimimas, Jis ateis Šlovėje, išskleis Savo didžiulius jėgos sparnus ir mažieji ereliukai įsitvers į juos savo snapais ir išskris su Juo į Šlovę." Bedugnė šaukiasi Bedugnės. Jei bedugnė šaukiasi, yra Bedugnė, kuri atsiliepia.

Kitais žodžiais tariant, prieš tai, kol žemėje užaugo medis, turėjo būti žemė, kurioje jis galėtų augti. Dievas nesutvėrė medžio žemei; Jis sutvėrė žemę medžiui. Jis sutvėrė žemę, ir įsakė žemei išauginti medį. Žemė šaukėsi medžio ir medis atsirado.

Prieš tai, kol atsirado pelekas ant žuvies nugaros, nebuvo vandens, kuriame ji galėtų plaukioti. Žuvis gavo peleką todėl, kad atsirado vanduo jai plaukioti ir ji galėjo panaudoti peleką. Visa, ką mes turime, turi savo tikslą ir savo priežastį.

Prieš kurį laiką man teko skaityti apie mažą berniuką, kuris valgė trintukus nuo pieštuko. Jis suvalgydavo visa, kas tik buvo iš gumos. Jis netgi suvalgė gumą nuo dviračio pedalų. Ir niekas nesuprato, kas tam vaikui yra. Jie nuvežė jį į klinikas, kad gydytojai ištirtų. Po tyrimų paaiškėjo, kad jo organizmui trūksta sieros, o sieros kaip tik yra gumeje, ir kad jos gautų, valgė ją. Štai kur priežastis. Pagalvokite... Jei viduje buvo kažkas, reikalaujantis sieros, tai prieš tai turėjo būti siera, kad į tą reikalavimą atsilieptų. Ar suprantate, ką noriu pasakyti? Prieš tai...

“Kai bedugnė šaukiasi Bedugnės.” Prieš atsirandant bedugnei, šauksmui, turi būti Bedugnė, kuri į tą šauksmą atsilieptų. Be abejo, prieš keletą metų jūs buvote nusidėjėliai... Galbūt lankėte formalią bažnyčią, kur netikėjote Šventosios Dvasios krikštu, bet jūs išgirdote PRANEŠIMĄ. Jūsų viduje buvo kažkas, kas šaukėsi daugiau Dievo. Galbūt jūs gyvenote pateisinamoje padėtyje prieš Dievą, bet jums trūko Dvasios krikšto, jūs troškote jo.

Dabar pati Šventosios Dvasios buvimo priežastis yra ta, kad jūs troškote Jos. Jūs niekada Jos netrokštumėte, jei nebūtų kažko, kas jūsų viduje šauktųsi Jos. Ar suprantate, ką noriu pasakyti?

Ir dar. Priežastis, dėl kurios šiandien čia susirinkome yra ta, kad jūs tikite Dieviškuoju išgijimu. Ir jeigu yra grupė žmonių, net jeigu jie nestudijavo Biblijos, bet tiki Dieviškuoju išgijimu, tai šaltinis turėtų atsiverti, nes kitaip jūs ir netrokštumėte. Jeigu trokštate, kad Dievas jus išgydytų, tai Dievas yra čia, kad išgydytų jus. Tai tiesa. Nes bedugnė šaukiasi Bedugnės.

Taip pat buvo ir su Simeonu; jis žinojo, kad turi ateiti Kristus. Dievas buvo jam pažadėjęs, kad jis pamatys Jį prieš mirtį. Atkreipkite dėmesį. Tuomet Simeoną vedė... Ar ne keista? Kai tik scenoje pasirodė Jėzus, Šventoji Dvasia vedė Simeoną tiesiai pas Kristų, ta pati Šventoji Dvasia, kuri davė jam pažadą.

Ta pati Šventoji Dvasia, davusi Dieviškojo išgijimo pažadą, atvedė ir jus šįvakar čia, tiesiai prie šaltinio, kuris šį vakarą atvertas kiekvienam trokštančiajam, tiesiog štai čia vadovauja

ta pati Šventoji Dvasia, Ji veda Dievo vaikus, tuos, kurie tiki Dievo pažadu. Ar suprantate, ką aš noriu pasakyti? Kiekvienas iš jūsų, Dievo vaikų, atvestas čia todėl, kad tikite Dievo pažadu. O, tik pagalvokit!

Dabar aš galvoju apie vieną seną moterį. Mus mokė, kad ji buvo akla. Jos vardas buvo Ona. Ji buvo pranašė, laukianti Viešpaties atėjimo. Dievas išipareigojo parodyti jai Kristų. Ir Šventoji Dvasia nusileido ant Onos. Aš regiu senąją aklą pranašę tą rytą, ateinančią per tą pastatą, aklą, vedamą Šventosios Dvasios, einančią pro tuos žmones. Ji praeina pro moterų eilę ir sustoja tiesiai prie šaltinio, kur ją atvedė Šventoji Dvasia.

Taip, Jis ši vakarą yra čia. Jis prisikėlė iš numirusių. Jis davė jums pažadą. Šventoji Dvasia suvedė jus kartu. Jei jūsų šiandien čia nebūtų, jei Šventoji Dvasia nebūtų čia jūsų atvedusi, jūs būtumėt ten, kažkur pasaulyje. Bet jūs sėdite čia, šioje tvankioje patalpoje, kodėl? Jūs laukiate ir norite pamatyti, kaip Jėzus Kristus ateis ir patvirtins Savo Žodį. Viltis! Jeigu tu lauki pakritikuoti, šėtonas tikrai tau parodys, ką pakritikuoti. Tikrai parodys.

Jūs gausite, ko tikitės. Kai kas sako: "Nieko... jei nestosiu į maldos eilę. Jei išvysiu ką nors tokio, tuomet patikėsiu." Jūs gausite tai, ko tikitės.

Aš laikiu ir noriu pamatyti šįvakar, kaip ateis ir pasireikš Šventoji Dvasia visoje Savo galybėje ir paskleis Savo Slovę čia, šiame pastate; tepriima daugelis Šventosios Dvasios krikštą; raudokite, nusidėjėliai, kelyje į Golgotą; sergantys būkite išgydyti; išsipildykite, įvairūs ženklai ir stebuklai. Nes Jėzus Kristus tai pažadėjo, o aš Jo pažadais tikiu.

Melskimės.

Dangiškasis Tėve, Tavo Žodis yra Tiesa, patvirtink Savo Žodį prisikėlusio Jėzaus ženklais ir stebuklais. Mes žinome, kad kol Jis gyveno žemėje, Jis nepretendavo būti didžia asmenybe, Jis tik troško, kad Tu parodytum Jam regėjimus, atvertum ką daryti. Jis žinojo žmonių mintis, jų būseną. Jis žinojo, kad moteris, palietusi Jo drabužį, sirgo kraujoaplūdžiu. Ji stovėjo ten ir matė, kad negali pasislėpti nuo Jėzaus, nes Jis žiūrėjo tiesiai į ją. Jis žinojo. Jis tarė: "Tavo tikėjimas isgelbėjo tave."

Tėve, mes žinome, kad šįvakar Jis yra čia, nes pažadėjo būti. Mes pilni tikėjimo Juo, Jo Žodžiu. Mes neabejojame. Mes matėme Jo galybę per Jo didįjį prisikėlimą, čia žemėje, tarp Jo žmonių, Jo bažnyčioje. Viešpatie, tebūnam mes šiandien duodantys Šviesą šiam amžiui. Ir, kai kelio pabaigoje mūsų lauks didžioji drama, ir kiekvienas mūsų stos priešais Tave, ir kai bus ištiestas didysis ekranas, per kurį prabėgs visas mūsų

kartos gyvenimas, Dieve, leisk man išgirsti balsą, šaukiantį prieš neteisybę ir kviečiantį žmones tikėti Jėzumi, Tavo Sūnumi.

Palaimink šįvakar čia susirinkusius. Jie sėdi nepakeliamame karštyje. Meldžiu, Dieve, suteik jiems ypatingą palaiminimą. Ir tegul raminanti Šventosios Dvasios galia nukreipia nuo jų visokius rūpesčius.

Viešpatie, pašvesk dabar Savo tarną būsimai tarnystei. Kuris stovi čia ir supranta, kad akys bus nukreiptos ten. Nusizeminęs meldžiu Tavęs, Tėve, kad kiekvienam leistum pažinti didžiąją šlovingąją Galią. Ir jeigu Tavo nevertas tarnas rado šįvakar Tavyje malonę, imk šį nevertą žmogų, išimk mano esmę ir Pats įeik, Viešpatie Jėzau, ir prabilk į savo žmones.

Ir kai čia žemėje baigsis gyvenimas, kai nutilis paskutinė malda, visos kovos pasibaigs, išsisklaidys dūmai, bus sudėti visi ginklai, užverstos Biblijos ir mes prieisime prie Tavo namų, tuomet išauš didysis, amžinasis rytas, šviesus ir gražus. “Kai išrinktieji susirinks prie Namo danguje”, – kaip rašė poetas. Viešpatie, mes matome didįjį stalą, padengtą vakarienei, jis tūkstančio mylių ilgumo; mes sėdime priešais ir žiūrime vieni į kitus; kovų veteranai; džiaugsmo ašaros rieda mūsų veidais. Ateina Karalius, Jis gražus ir šventas, Jis eina palei stalus ir Savo Rankomis šluosto ašaras jiems nuo akių, sakydamas: “Daugiau nebeverkite. Viskas baigta. Patirkite Viešpaties džiaugsmus.” Nueito kelio sunkumai tuomet atrodys menki, Tėve, nes būsime priėję kelionės pabaigą.

Ir padėk mums šįvakar, Viešpatie, užmiršti viską, kas sena, kas jau praėjo, veržtis prie aukščiausiojo pašaukimo. Tenužengia Šventoji Dvasia ir apreiškia Tavo Sūnų, Jėzų Kristų, šiems žmonėms. Aš bandžiau kaip mirtingasis kalbėti jiems apie Tave, kuris vakar ir šiandien toks pat ir per amžius. Mes prašome to Jėzaus, Tavo mylimo sūnaus Vardan. Amen.

Tepalaimina jus Viešpats. Ir šįvakar, prieš pat išgijimo tarnavimą. . . Atleiskite, kad elgiuosi kaip kūdikis, bet kažkas gula ant mano širdies, vos tik pradėdu kalbėti apie Jį.

Pamenu, kaip mane pirmą kartą pasikvietė mano dvasininkai, kai pamatė. . . Mane lankydavo regėjimai nuo pat kūdikystės. Jie sakė: “Bili, niekada to nedaryk.” Sakė: “Tai šėtonas.” Taip pamokytas dvasiškių, aš pusiau ir patikėjau, kad regėjimai – tai neteisinga.

Ir tuomet, kai Jis tą vakarą pas mane atėjęs pasakė, kas Jis yra! O, Dieve! Aš žinau, kad Jis dabar yra čia. Ir aš atpažįstu Jo buvimą, ir žinau, kad myliu Jį. Aš pagalvoju: “Kaip gi šitai gali būti nuo šėtono, jeigu taip myliu Viešpatį Jėzų? Kaip? Kaip gali mano širdis taip dėl Jo kraujuoti. . . Jis žino mano širdį.”

Jis atėjo, ir pasakė man kitaip. Aš Juo tikiu, nes tai sutampa su Dievo Žodžiu. O jų žodis nesutampa su Dievo Žodžiu, nes mes gyvename šią dieną.

Ir dar, mano bičiuliai krikščionys, aš noriu visiems jums pasakyti: tuomet, kai tai prasideda, jums gali pasirodyti keista, kas gi čia vyksta. Aš—aš negaliu to paaiškinti, nes tai auksčiau mano supratimo. Bet aš taip silpstu, kad vos vos stoviu po, galbūt, vieno-dviejų žmonių. Gal jūs to nesuprasite, bet paskaitykite Šventąjį Raštą, ten yra apie tai skelbiama. Aš tikiu, kad pranašas Danielius matė regėjimą; jis sakė, kad daugelį dienų jis negalavo. Ar ne tiesa?

Ir Jėzus kartą, kai viena moteris savo tikėjimu privertė Jį atsisukti ir pažiūrėti, kas ji tokia, pasakė: “Aš jaučiu, kad iš Manęs yra išėjusi jėga.” O žmonės, kurie buvo ten, kai . . .

Tai ne aš, krikščionys. Ne. Aš esu. . . Aš tik žmogus, pirmas iš nusidėjėlių. Galbūt gimęs ne laiku dėl jūsų, Pilnos Evangelijos žmonės, tai tiesa. Malone, Dievo malone, Jis leidžia man vadinti jus broliais ir seserimis. Ir aš—aš jus myliu.

Ir aš šįvakar esu čia ne tam, kad mane matytumėt ir girdėtumėt. Nesu čia dėl pinigų. Tai, aš. . . Jūs tai žinote. Aš esu čia tik dėl vieno dalyko, nes aš myliu Jėzų ir myliu jus. Ir aš tikiu, kad atvažiavęs jūsų kvietimu, aš galiu atsiduoti Jo valiai ir per mane Jis galės padaryti tai, dėl ko jūs dar labiau Jį mylėsite, giliau tikėsite ir būsite išgydyti. Tai vienintelis tikslas, dėl kurio esu čia.

Telaimina jus Dievas. Telaimina Dievas jus, pastoriai, ir jus, verslininkai. Ir aš noriu jums pasakyti, kol visai nenusilpau, kad kartais aš negaliu nultipti nuo pakylos. Mano berniukas ir menedžeris viską stebi. Dabar noriu su jumis atsisveikinti. Telaimina Jus Dievas. Ir jeigu man nebeteks su jumis susitikti šitoje didžiosios upės pusėje, aš pamatysiu jus tą rytą, kada. . . Ir aš galėsiu paliudyti, kaip dabar: aš myliu Viešpatį Jėzų.

Jo regėjimai. . . Dievas siunčia man regėjimus. Tai tiesa; Biblija prieš mane, o Dievas, kuris yra mano liudytojas, žino. O aš galiu, Jam leidus, tik skelbti tai, ką Jis leisti man iš savo malonės. Tad melskitės už mane.

Aš norėčiau paklausti dar vieno dalyko. Aš vykstu į Afriką, Indiją, Palestiną, Vokietiją. Atminkite, ten viskas po senovei. Nemanykite, kad žiniuoniai-burtininkai ir visi tie kiti demonistai iškviės jus į atvirą kovą, kur jūs geriau žinote, ką sakyti. Tai tiesa. Ir kai pučia karšti ir stiprūs vėjai, ir žmonės yra persekiojami, ar galiu aš tikėtis, kad kažkas meldžiasi už mane Vašingtone, Kolumbijos apygarda. Jūs pažadate tai man? Jei taip, tai pakelkite. . . [Susirinkusieji sako: “Amen”—Red.]. Ačiū. Telaimina jus Dievas. Labai ačiū.

Man regis, praėjusį vakarą jie išdalino šimtą maldos kortelių. Vakar vakare. Ir man atrodo, kad ten buvo iki raidės “y.” Ir aš manau, kad vakar aš pakviečiau pirmuosius penkiolika. Berods taip. Ar ne, broliai? [Vienas brolis sako: “Tai tiesa.”—Red.] Pirmosios penkiolika kortelių, kurios buvo išdalintos.

Dabar mes pašauksime daugiau. Galbūt šįvakar, jei tikėjimas bus gilus, gal sudarysime dvi ar tris grupes. O jei ne, aš noriu kiekvieno paklausti... Kiek žmonių neturi maldos kortelių, o norėtų, kad Dievas juos šįvakar išgydytų? Tik pakelkite rankas, kas neturi maldos kortelių. Tai tik... Jums sunku pasakyti. Ir taip visur.

Aš ruošiuosi paklausti jus. Gali būti, kad aš pirmą kartą su jumis susitinku. Labai blogai, kad mes negalime ilgiau pabūti susirinkime. Jūs žinote, kaip priimti Dieviškąjį išgijimą. Dieviškąjį...

Daugelį kartų, kai žmonės pasveikdavo... Auglys yra—yra demonas. Kiekviena liga yra nuo šėtono. Dievas to nepadarytų, Jis nesiunčia ligų savo vaikams. Tai daro šėtonas. Suprantate? “Ir jei šėtonas išvytų šėtoną...”

Jūs pasakysite: “Kodėl gi, šėtonas taip pat gydo.”

Bet Jėzus sakė, kad jis to negali. “Jei šėtonas išvytų šėtoną, jo karalystė būtų suskaldyta.” Taigi, jis to negali. Tik Dievas gali išgydyti.

Medicina ir daktarai nesiskelbia, kad gali išgydyti. “Broliai Majo” yra vieni iš geriausių autoritetų. Jie pasakė: “Mes nesiskelbiame, kad galime išgydyti.” Pasakė: “Mes tik sakome, kad galime padėti gamtai.”

Yra tik vienas gydytojas. Tai Dievas.

Gydytojai gali tik susiūti kokią nors vietą ant jūsų rankos, bet jie negali jos užgydyti. Gali tik susiūti. Dantistas gali ištraukti dantį, bet kas pagydys perpjautą vietą? Gydytojas gali išpjauti apendicitą, bet kas gi užgydys pjūvio vietą? Dievas. Medicina audinio nekuria. Medicina yra tik priemonė. Gydo Dievas. Gydytojas gali ateiti sutvarstyti jums ranką, bet kai jis ateina ir sutvarsto ranką, jūs neišeinatė... Jūs jaučiatės blogai. Gydytojas padarė savo darbo dalį, tai, ko jis yra išmokytas daryti, turi žinių, kaip tai daryti. Jis sutvarsto ranką, bet palieka Dievui ją išgydyti. Tai yra teisinga. Pagijimas ateina iš Dievo. Todėl dabar tik tikėkite Juo.

Kartais, kai yra tie augliai, ir kai gyvybė iš jų išeina, kaip demonas, tie augliai miršta.

Jei gyvybė išeitų iš jūsų, aišku, ir jūs mirtumėte. Gyvybė išeitų, bet kūnas lieka čia. Jis susitraukia. Jei čia yra laidotuvių biuro savininkas, jis žino, kad žmogaus kūnas... Bet koks kūnas... Jis susitraukia, kai išeina gyvybė. Pažiūrėkit

į mažą žverelį, kurį užmuša ant kelio. Jis svers... Gal kai kurie iš jūsų esate medžiotojai; jei užmušite žvėrį, arba mėsininkas jautį, padėsite ant svarstyklių ir pasversite iš karto. Tada iš ryto pasverkite vėl ir pamatysite, kiek jis palengvėjo. Tuomet palikite jį dar dviem ar trim dienom, ir pamatysite kiek svarų jis pasunkėjo.

Kai auglys miršta, iš jo išeina demonas, kaip auglys, vėžys, katarakta ir taip toliau. Demonas iš jo išeina, tai yra gyvenimas.

Kiekvienas žmogus išsivystė iš mažo gemalo, ir—ir pradėjo daugintis ląstelės ir šios ląstelės...įėjo..., susidėliojo pagal gyvybės prigimtį, kuri buvo jose ir taip atsirado žmogus. Iš šuns ląstelės atsiranda šuo, iš paukščio – paukštis. Visais atvejais pagal savo prigimtį, kiekviena rūšis.

Bet štai demonas, kuris yra auglys, arba kuris neturi išaugti į auglį, jis...ima vystyti ląsteles. Sakysime, vėžio. Jis pradeda vystyti ląsteles, tampa vis didesnis, didesnis. Jis įgyja gyvybę, tampa gyvu.

Visiškai taip, kaip jūs gyvenote ir vystėtės motinos iščiose. Lygiai taip pat, kaip jūs vystėtės.

Bet dabar ta gyvybė nėra jūsų gyvybė, tai kita gyvybė. Tai kitoks gyvenimas. Jums duotas gyvenimas, kad gyventumėte, o tas gyvenimas – mirties gyvenimas, arba, atleiskite, greičiau mirties dvasia. Ir tai yra mirtis. Tai nepriklauso tau, to nebuvo tavyje anksčiau, bet dabar tai yra tavyje. Tai kas gi įnešė šitai tenai? Tai ateina tik iš vieno, iš šėtono. Ir tai yra gemalas, vėžys, auglys, visi šie dalykai vystosi iš ląstelės. Ir jūs atsiradote iš ląstelės, suprantate?

Bet kada tai miršta, pavyzdžiui, kaip katarakta, tuomet žmogus, kuris sirgo katarakta, kai dvasia jį palieka, sako: "O, aš regiu! Aš regiu!" Kitą dieną jis mato žymiai geriau. Bet vėliau, maždaug po septyniasdešimt dviejų valandų, prasideda irimas.

Kaip Jėzaus prisikėlime ląstelės neiširo. Jis prisikėlė prieš tris dienas ir naktis, žinoma. Matote, Jis mirė penktadienį po pietų, o prisikėlė sekmadienį iš ryto. Nes Dovydas pasakė: "Aš nepaliksiu Jo sielos pragare, ir neduosiu Šventajam Mano pamatyti dūlėjimą."

Šitos ląstelės ima irti praėjus septyniasdešimt dviem valandoms. Ir maždaug...Ir tuomet, kai lignonis...Štai jis ima brinkti, tas auglys, išsisklaido...Todėl jūsų širdis turi išvalyti kraujo srovę.

Praėjusį vakarą prie manęs priėjo dama, labai šventai, puikiai atrodanti moteris su didžiuliu vėžio augliu, kuris...Ji priėjo ir atsistojo, tai buvo uždengta plaukais. Aš stovėjau ir žiūrėjau į ją, ir pasakiau, apšviestas Dvasios, kad jos galvoje

yra auglys. Ir pasakiau, kad jis išeis iš jos. Ir jis išėjo. Ji dabar turi jį šįvakar butelyje su spiritu, turi čia. Ir tokių atvejų buvo tūkstančiai.

Ar ta moteris yra patalpoje? Ar ji galėtų atsistoti, jei ji yra kur nors šioje patalpoje, moteris, kuri turi savo auglį, užpiltą spiritu. Jei ji kur nors čia pat, ar ji galėtų atsistoti, pamojuoti ranka ar panašiai, kad mes pamatytumėm. Taip, štai toji dama, ji ten stovi su savo augliu.

Aš mačiau juos, stovėdamas ant pakyls, mačiau, kaip jie pabąla ir krenta tiesiai ant platformos. Matote? Tai yra stebuklas.

Paprastai, kai auglys miršta, iš jo išeina gyvybė. Bet auglys, jei jis negali nukristi, jis yra viduje. Ir jei taip, žinoma, jis gulės ten keletą dienų ir pradės irti. Kaip ir visos kitos ląstelės, jo ląstelės ims irti. Tuomet jums baisiai pakyla karštis ir jūs negaluojaite. Žinoma, tai yra infekcija. Širdis pumpuoja kraują ir išvalo kūną. O ten yra gabaliukas kūno, laisvai gulintis jūsų kūne. Pacientas baisiai suserga.

Tada jūs sakote: "O, aš taip gerai jaučiausi, kol buvau ant pakyls, gal dar dieną arba dvi. Tikriausiai aš jau nebesveikstu."

Broliai ir sese, tai geriausias ženklas pasaulyje, kad jūs sveikstate. Suprantate? Kuomet jūs pradėsite nebetikėti, ir taip pat, kaip jūsų tikėjimas atėmė gyvybę iš auglio, taip netikėjimas vėl ją gražina. Suprantate? Vėl gražina. Vėl prikelia ją. Prisiminkite, Jėzus sakė: "Kai nešvarioji dvasia išeina iš žmogaus, ji vaikšto sausumoje ir grįžta su septyniomis kitomis dvasiomis." Ar teisingai?

Taigi, ar bus tikėjimas pas gerąjį namo šeimininką. Nesvarbu, ką jūs jaučiate. Svarbu ne tai, ką jūs jaučiate, svarbu, kuo tikite. Jėzus niekada neklausė: "Ar tu pajautei šitai?" Jis sakė: "Ar tu tikėjai?" Štai taip. Telaimina jus Dievas. Gerai.

Na, dabar pažiūrėsimė, man atrodo, kad vakar buvo išdalinta šimtas Y maldos kortelių. Mes jų visų neperžiūrėjom. Pabandom šįvakar paimti paskutines penkiolika. Kas turi 80-tą maldos kortelę... Ne, tai bus 85-toji. Kas turi 85-tą kortelę? Pakelkite ranką, sėdintys toliau, kas turi 85-tą maldos kortelę. Gerai, tuomet 86-tą, kas turi 86-tą maldos kortelę? Gerai. Aštuoniasdešimt septintą, aštuoniasdešimt septintą, ar yra žmogus su aštuoniasdešimt septintąja maldos kortele? Jeigu jūs... Prašau atsistoti, aštuoniasdešimt... Gerai, aštuoniasdešimt septintas yra...

Kas nors pažiūrėkite, gal jis negali atsistoti; gal guli ant neštuvų; arba žmogus kurčias; ir sako: "Niekas man nepadėjo."

Man buvo skaudu, kai po to aš buvau savo darbo patalpoje ir išgirdau: „Taip, aš buvau ten ir girdėjau jus taip ir taip kalbant, bet niekas man nepadėjo.“ O gal jis buvo ir kurčias.

Pažiūrėkim. Mes turim aštuoniasdešimt penktą, aštuoniasdešimt šeštą, aštuoniasdešimt septintą. Patikrinkite savo kaimyno kortelę. Gal jis kurčias ir negirdi. Aštuoniasdešimt septinta? Dėkoju jums, pone. Aštuoniasdešimt aštunta, pas ką aštuoniasdešimt aštunta? Ar ji yra šitoje patalpoje? Aštuoniasdešimt aštunta? Gerai. Aštuoniasdešimt devinta... Ar kas nors turi aštuoniasdešimt devintą maldos kortelę? Ar galite atsistoti? Aštuoniasdešimt devinta, ar kas nors kelia ranką su aštuoniasdešimt devinta? Gerai, aštuoniasdešimt devinta. Gerai, devyniasdešimta, devyniasdešimta?

Tik tikėkit, viskas gerai.

Dabar visi, kurie esate čia, darykite tai, ką Jis sako jums daryti, nesvarbu, ką Jis besakytų daryti, darykite. Tik darykite. Tik—tik darykite tai, ką Jis lieps jums daryti.

Aš juk esu jūsų brolis ir tiesiog žmogus. Ir, jeigu Jis ateis, ir—ir nuims tą varganą apvalkalą ir laimins taip, kad per jį galėtų veikti Šventoji Dvasia, tuomet pamatysite Jėzų Kristų, veikiantį čia.

Ir dabar, jeigu tu nepatikėsi Juo, tai nors Jis ir apreiškė Save ir įrodys Save čia, Jis nieko negalės dėl tavęs padaryti. Ar tai tiesa? [Susirinkusieji atsako: „Amen.“—Red.] Kokia iš to nauda, jeigu galėtum aiškiai matyti Jį, stovintį šalia manęs, ir jeigu tu netikėtum, aš nieko negalėčiau dėl tavęs padaryti. Bet mano—mano žodis bus toks pat, kokį Jis pasakė Šventajame Rašte, ir aš melsiuosi iš visos širdies, kad Dievas jums padėtų. Nes čia tikriausiai bus mamos ir tėčiai, ir taip toliau, kurie galbūt serga, yra nelaimingi ir kuriems reikalinga pagalba. Aš prašysiu Dievo jums padėti, kiek sugebėdamas.

Na, gerai, sustokite vienas paskui kitą čia, dešinėje pusėje.

Dabar vienai akimirksniui nuleiskime galvas.

Gerasis Tėve, mes meldžiamės Tavo Sūnaus Jėzaus vardu, tegu nužengia Šventoji Dvasia ir išreiškia Jėzaus Kristaus darbus. Palaimink šiuos žmones šioje vietoje. Ir padaryk juos visiškai sveikus, išgyjusius, laimingus.

Ir dabar, kad galėtum šitai padaryti, Tėve, Tu žinai, koks yra bejėgis ir... Tavo... Tavo tarnas. Ir aš—aš nežinau, ką sakyti ir ką daryti. Dabar aš visa tai darau Tavo liepiamas, ir tikiu, kad Tu būsi čia šįvakar, kad palaimintum šiuos žmones ir padėtum jiems. Tėve, jei leisi, kad Šventoji Dvasia apsireikštų Tavo tarnui ir atskleistų mums, ką turime daryti, ir kaip daryti, mes būsim laimingi ir džiaugsimės. Ir šių žmonių širdys susijungs į vieną, tikėdamos Tavimi. Tėve, prašau Tavęs

kaip tavo tarnas, neleisk, kad šįvakar iš šio pastato išeitų bent vienas silpnas žmogus. Tegu kiekvienas iš jų išeina sveikas, laimingas ir linksmas. Padaryk tai. Ar padarysi, Tėve? Meldžiu Tave su dėkingumo pilna širdimi, su tikėjimu, Vardan Jėzaus Kristaus. Amen.

Dabar daugelį kartų . . . Taip, ar kas nors yra ant tų šviesų, ar yra prie šviesų, kas galėtų jas patraukti?

Kartais Šventoji Dvasia . . . Jis ateina, ir daugelis iš jūsų esate matę tą nuotrauką. Jei aš dar čia atvažiuočiau, aš atvešiu jums kai kurias iš jų, apie tai šįvakar sakė brolis Moras. Buvo fotografuota keletą kartų. Jo knygoje . . . aš tikiuosi, visi turite jas. Mes . . . Aš turiu tik dvi dėžes, ir aš tikiuosi, kad visi būsite patenkinti. Dar kartą . . . Pažiūrėkite ten, pamatysite kitą Jo nuotrauką, kurioje Tai yra apačioje. Ją užfiksavo laikraščio korespondentas Kamdene, Arkanzaso valstijoje, bet ji ne tokia autentiška kaip ta, kurią padarė Amerikos Asociacija. Jie—jie padarė ją ir tik tuomet ji tapo autentiška. Taigi mes . . . Ir daug tūkstančių žmonių . . .

Aš stovėjau tada upėje, krikštydamas penkis šimtus atsivertusių žmonių, ir Ji nusileido tiesiai virš tos vietos, kur stovėjau. Žmonės alpo, taip buvo. Ji buvo tarsi riaumojantis garsas, tarsi plakanti Liepsna.

Aš meldžiu, kad ir šįvakar Dievas apreikštų Save tokiu pačiu būdu čia, jei galiu rasti malonę pas Dievą.

Bet jūs suprantate, kad Tai gali atsiverti vienoms akim, o kitoms – ne. Norime mes to, ar nenorime, bet Jis taip daro.

Jonas yra tas žmogus, kuris pamatęs Dievo Dvasią, nužengiančią ant Jėzaus, aprašė tai. Ar ne taip? Niekada nesakė: “Susirinkusieji.”

Ir . . . išminčiai sekė paskui žvaigždę. Ar jūs tuo tikite? Ji judėjo virš visų observatorijų, buvusių toje vietovėje, keliavusi savaites ir mėnesius iš rytų. Ir jie nustatinėjo laiką pagal žvaigždes. Jie stebėjo visą naktį, sekdami laiką, bet nei vienas šito nematė. Tik išminčiai pamatė, nes jie laukė šito.

Jūs ieškokite Kristaus šįvakar ir jūs pamatysite Jį. Viešpats Jėzus palaimins jus! Gerai.

Bili Polai, Broli Morai, kas nors iš jūsų . . . viskas paruošta? Gerai. Ar visa eilė išsirikiavo, Bili, visi penkiolika? Visi penkiolika išsirikiavo.

Dabar likusieji, tie, kurie neturite maldos kortelės ir žinote, kad nepriklausote šitai eilei, pasistenkite į eilę nestoti. Noriu, kad žiūrėtumėte ir tikėtumėte. Tikėtumėte taip pat, kaip tikėjo toji moteriškė, kuri palietė Jo drabužio kraštą.

Jis atsisuko ir pasakė: “Tavo tikėjimas išgelbėjo tave.” Ar jūs tikite, kad šįvakar Jis toks pat? [Susirinkusieji sako: “Amen.”—Red.] Ar tikite . . .

Visoje toje triukšmingoje minioje vargšas aklas žmogelis sėdėjo prie Jericho sienų, gal dvigubai toliau, negu šitas pastatas, jis šaukė ir rėkė: “Pasigailek manęs!” Jėzus tikriausiai neišgirdo jo šauksmo.

Bet Jis pajuto jo tikėjimą. Jis pasiekė Jį. Visoje toje kritikų minioje! Jis atsisuko ir pasakė: “Tavo tikėjimas išgelbėjo tave.”

Jis pasisuko į klausytojus ir kreipėsi kitaip. “Kodėl jūs svarstote širdy savo?” Pasakė moteriai prie šulinio: “Eik, atvesk savo vyrą.” Ir Jis pasakė: “Aš negaliu daryti nieko, tik tai, ką Tėvas man parodo.” [Vakarinio tarnavimo pabaiga—Red.]

[Toliau vyksta kitas vakarinis tarnavimas—Red.] Aš noriu kai ko jus paklausti. Jei tai, ką aš sakiau, yra tiesa, jei tai yra tiesa, tada Dievas turi patvirtinti Savo Žodį. Ne mane patvirtinti, bet Savo Žodį. Ar tiesa? Jis patvirtino Savo žodį. Ir jis pasistengs, kad viskas įvyktų taip, kaip Jis pažadėjo. Ir jeigu Jis daro tai, ar jūs visi, kas dar nepriėmę Jėzaus Kristaus, argi jūs nepanorėsite to padaryti?

Ir jūs visi, čia esantys, galėdami matyti Jo malonę kitiems, ir patys sulauksite Jo malonės, jei tik tikėsite Juo ir pasitikėsite. Melskitės ir sakykite: “Viešpatie, aš—aš esu tikintysis, ir aš noriu, kad šįvakar Tu mane išgydytum.” Ir Dievas padarys tai.

Mes neseniai iš Afrikos, ir aš turėsiu vėl ten grįžti po keletos savaičių. Afrika, Indija, Palestina, Vokietija,— visur tarnavimai. Durbane, Pietų Afrikoje, po to, kai maldos eile praėjo trys ar keturi žmonės, ir pamatė Šventosios Dvasios jėgą, veikiančią žmonėse, ir pamatė, ką Dievas daro, trisdešimt tūkstančių po vieno altoriaus kvietimo priėmė Jėzų kaip Išganytoją. Trisdešimt tūkstančių žmonių iš karto.

Taigi, aš tikiu, kad jei mes Dievo Žodį priimsime kaip taisyklę, tai eisime per visą pasaulį, skelbdami Evangeliją! “Evangelija atėjo ne tik per vieną Žodį, bet per Šventosios Dvasios galios pasireiškimą.” Taigi, Evangelija yra Šventosios Dvasios galios pasireiškinys.

Aš lankausi įvairiose šalyse. Ten sako: “Mums nereikia misionierių. Mes apie tai žinome daugiau negu jie. Bet mes norime matyti tą, kas turėtų pakankamą tikėjimą išreikšti Dievo Žodį.”

Štai ką jie nori matyti. Ir per šitai jie atsiverčia. Štai kaip jie suranda Kristų. Todėl, kad jie tiki tokiu būdu. Ir aš pasitikiu Dievu visa širdimi, ir žinau, kad čia šįvakar daugelis ras Tą patį Kristų ir priims Jį į savo širdį. Meldžiu, telaimina Viešpats Jėzus iš Nazareto visus jus ir kiekvieną atskirai.

Dabar, gerai?

Ne žmogus ieško Dievo visuomet. Dievas ieško žmogaus. Niekada visame pasaulyje žmogus neieškojo Dievo. Dievas

ieško žmogaus. Kai žmogus pirmą kartą suklupo Edemo sode, tai parodė žmogaus padermės prigimtį. Žmogus pasislėpė; Dievas ieškojo žmogaus. Jėzus sakė: „Nė vienas žmogus pas Mane neateis, jeigu Mano Tėvas jo neatves.“ Pirmiausia jį turi atvesti Tėvas.

Ir be to, aš norėčiau jums kai ką paaiškinti: apie regėjimus.

Kiek iš čia susirinkusių esate sapnavę sapną? Pakelkite rankas. Na, maždaug du trečdaliai. Tai tiesa, kad daugelis žmonių nesapnuoja. Sapnai, kaip mus mokė, yra pasąmonės dalykas. Štai jūsų tikroji sąmonė; štai jūsų pasąmonė. Dabar aš ir stengiuosi, kad tą jūsų pasąmonę paveiktų Šventojo Dvasia.

O šitai – pirmoji sąmonė. Aš galiu paklausti štai tą vyrą, ar bet kurį kitą vyrą, bet kurį: „Ar tiki?“ „O, taip, pone!“ Jūs, čia esantys, tikite, o kaip tas žmogaus ten, apačioje? Jis yra tas, kuris valdo laivą. Ne tas, kuris stovi kapitono kajutėje, o tas, esantis variklių patalpose.

Kartais, kai užmiegate, jūs pasineriate į pasąmonę ir sapnuojate sapną. Ir sapnuojasi tai, ką jūs darėte, kai buvote čia. Kai atsibundate, prisimenate, ką sapnavote. Jūs regėjote sapnus, galbūt prieš daug metų, ir iki šiol juos prisimenate. Viena jūsų dalis kažkur pabuvojo (ar netiesa?), kitaip jūs neprisimintumėt to, ką sapnavote prieš daugelį metų.

Dabar to žmogaus, kuris kietai miega, pasąmonė nueina į praeitį. Ji niekada jo nepasiekia.

Bet pranašas – jo pasąmonė nei kažkur ten, nei kažkur čia, ji yra būtent čia. Jis nemiega. Jo akys atmerktos, ir jis paprasčiausiai mato.

Dievas suteikė žmogui vietą, kurioje jis galėtų kietai miegoti ir nesapnuoti. Ir Dievas suteikė žmogui sugebėjimą regėti sapnus. Jei aš sakyčiau: „Susapnuokite man sapną“, jūs negalėtumėt to padaryti.

Taigi, Dievas kai kuriuos paskyrė į bažnyčią apaštalais, pranašais, gydymo dovanomis apdalino. Ar tiesa? Jie visi pašaukti tobulinti bažnyčią.

Paulius, beje, pasakė... „Jei visi kalbėsime skirtingomis kalbomis, ir įeis vienas netikintis, nepamokytas, ar jis nepasakys, kad jūs visi bepročiai? Bet jei žmogus pranašauja ir atveria širdies paslaptis, ar jie nepuls ant kelių ir nepasakys „Dievas tikrai yra su jumis?“ Tiesa? [Susirinkusieji sako: „Amen.“—Red.] Ar tai yra Evangelija? [„Amen“] Gera, ar tas pats Jėzus Kristus buvo vakar? [„Amen“] Jis toks pat ir šiandien? [„Amen“]. Jūs galite tikėti į Jį, kalbėdami įvairiomis kalbomis; galite tikėti Šventąja Dvasia; bet aš tikiu į Jį visoje Jo pilnumoje, koks Jis yra, į tą patį Viešpatį Jėzų. Jis nemiręs. Jis prisikėlė iš mirusiųjų, Jis šįvakar yra čia, ant šitos pakylės. Tegu Jis mus laimina ir padeda mums.

Man anksčiau neteko būti šitoje vietovėje. Ir kiek aš žinau, čia nėra nė vieno žmogaus, kurį būčiau anksčiau pažinojęs, išskyrus labai nedaugelį pažįstamų ant pakylos. Brolis Bozas, aš jį prisimenu. Mačiau ir tą vyrą, kuris yra šalia jo; tik nepamenu jo vardo. Bet, ir aš... Brolis Lindsėjus. Gal tik trys ar keturi tarnautojai, kuriuos pažįstu, sėdi šioje patalpoje. Bet Dievas visus jus pažįsta. Ar tai tiesa? [Susirinkusieji sako: "Amen."—Red.] Jis žino visus jus.

Štai ta ponija, stovinti čia, Dievas danguje žino, kad aš niekadęs gyvenime nesu jos matęs. Mes nesame pažįstami, ar ne taip? [Moteris atsako: "Taip, pone.] Mes esame visiškai nepažįstami. [Taip."] Bet Dievas ją pažįsta.

Jei Jėzus toks buvo vakar, šiandien ir visados, įsivaizduokime paveikslą, koks Jis buvo vakar, kai norėjo kažką atverti apie tą moterį. Jis sakė: "Atnešk man atsigerti."

Ji pasakė: "Kaip tai? Taip nėra įprasta daryti tarp žydų ir samariečių t.t." Bet Jėzus, truputį su ja pakalbėjęs, suprato jos rūpestį. Ar tiesa? [Susirinkusieji sako: "Amen."—Red.]

Gera. Dabar Jėzus prisikėlė iš mirusių ir yra gyvenantis mumyse šiandien. "Dar trumpą valandėlę, ir pasaulis Manęs nebematys, bet jūs Mane matysite, nes Aš..." "Aš" yra asmeninis įvardis. "Aš būsiu su jumis, netgi jumyse, iki pasaulio pabaigos." Tai yra Evangelijos Tiesa. Gal jūs ją ne taip perskaitėte, ar ne taip apie ją galvojate, bet taip yra parašyta Biblijoje. Gal jūsų teologija kur nors su tuo prasilenkė, bet taip yra parašyta Biblijoje. "Aš būsiu su jumis, netgi jumyse, iki pasaulio pabaigos."

Dabar jūs žinote, kad aš kai ko laukiu. Tai tiesa. Tai Viešpaties Angelas. Tai tiesa. Aš esu visiškai bejėgis, lygiai taip pat, kaip jūs visi. Tikriausiai jūsų tarpe yra ir kritikų.

Kas iš jūsų kada nors matė Jo fotografiją, žinodamas apie mano tarnavimus ir apie tai, kur mokslininkai padarė Jo fotografiją, – stiprią Šviesą, kurioje Jis ateina, jūs galite matyti Tai? Taip, daugelis iš jūsų. Buvo parduota tūkstančiai kopijų... ir taip toliau. Šiandien Duglaso Studija, esanti Hjustone, Teksaso valstijoje, turi jas, kur Džordžas J. Leisis, vienas iš geriausių tyrinėtojų Amerikoje, nufotografavo tai ir viską ištyrė, kad išsiaiškintų, ar nebuvo dvigubos ekspozicijos ar ko nors panašaus. Jėzus Kristus pats paliudijo, kad Jis toks pat buvo vakar, yra šiandien ir bus per amžius.

Dabar, žinoma, aš laukiu Jo. Ar Jis man šį vakarą padės, aš nežinau. Jei aš kuo nors pasigyriau, ar pasakiau ką nors netinkamo, tegu Dievas man atleiddžia. Aš nenorėjau to daryti, aš tenorėjau nuolankia širdimi atstovauti Jėzų Kristų, kuris girdi mane dabar. Ir tegul Jo malonė šį vakar būna čia. Ir visame, ką aš išsakiau, kad man būti Jo Žodyje, ir tegul Jis ateina ir padeda mums, tokia yra mano malda.

Taigi, ar čia kur nors yra vargonininkė? Tegul ji pradeda groti, labai iš lėto ir tyliai giesmę "Tiktai tikėk."

Visi pasistenkit nusiteikti maldai, jei galite. Nenulenkite galvų, kol aš jūsų nepaprašysiu.

Dabar tie, kurie maldos eilėje, praeikite, taip... Jeigu Jis jums papriekaištaus, jūs privalote... jeigu taip yra... Tai tiesa. Jeigu atsitiks taip, jūs privalėsite pakęsti ją. Ir jeigu kur nors šioje auditorijoje Jis prabils, turite žinoti, kad tai ne aš, tai Jis. Ir darykite viską teisingai. Pirmiausia, ką galite padaryti, prieš ieškodami vaistų yra tai, kad jūs turite rasti priežastį, o jau po to ieškoti vaistų.

Jei einate pas gydytoją, sergate ir esate prislėgtas, o jis duoda jums aspirino, tai jis nėra geras gydytojas. Jis nori jums atsikratyti. Jei jis geras gydytojas, jis turi tirti jūsų ligą tol, kol suras priežastį, ir tik tuomet pradės gydymą.

Tą patį mes turime daryti ir čia. Jei čia yra piktoji dvasia, neišpažinta nuodėmė ar kas nors kita, kas neatitinka Dievo valios, jūs galite juos patepinėti visą naktį, verkti ir šaukti, daryti ką tik norite, demonas liks čia. Tai tiesa. Jis turi teisę. Tačiau būkite atidūs; jeigu Dievas ant ko nors už kažką yra uždėjęs prakeikimą, o jūs ateinate ir nuimate jį, galite patekti į bėdą, kaip atsitiko Mozei. Tai tiesa.

Ji yra čia, Šventoji Dvasia. Dabar, vardan Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, aš imu kiekvieną asmenį savo kontrolėn, darau tai Dievo garbei.

Noriu pasakyti jums kai ką, sese. Jūs suvokiate, kad kažkas čia vyksta. Štai, matote, tik ką įvyko. Dabar, jeigu tai tiesa, tegul žmonės pamato jūsų pakeltą ranką. Teisingai. Matote? Tai įvyko. Tai jo dalyvavimas, taip, teisingai. Matote?

Taigi, aš nepažįstamas su jumis, aš, aš jūsų gyvenime niekada nematęs. Ir jeigu Šventoji Dvasia, apie kurią kalbėjau, apie Jėzų Kristų, kuris vakar, šiandien ir visados toks pat, jei aš teisingai liudijau apie tai žmonėms, skelbiau, kad tai tiesa, ir Jis yra toks pat, Jis atskleis man kažką, dėl jūsų, kas padės jums Juo tikėti. Jei jūs čia... Aš nežinau ko jūs stokojate, ar tai... bet Jis žino. Jei Dievas leis, ar jūs priimsite Jo gydymą ir... ar tai ko jūs trokštate, materialinių gėrybių ar ko kito, ko jūs norite Jį prašyti. Gal tai namų rūpesčiai, kas bebūtų. Jis žinos, ir Jis leis man tai sužinoti. Ar tiesa? [Sesuo sako: "Tiesa."—Red.] Ir dėl to Jis tampa toks pat, koks Jis buvo tuomet, kai kalbėjosi su moterimi prie šulinio. ["Taip."]

Dabar aš kalbuosi su jumis, taip pat kaip ir Jis, kad prisiliesčiau prie jūsų dvasios. Ir aš matau: jūs tolstat nuo manęs. Jūs esate—jūs esate... Jūs patyrėte... Regiu kažkokią didžiulę avariją [Sesuo sako: "Taip"—Red.] Tai avarija. ("Taip, taip, taip.") Ir jūs... Sudužo automobilis. ("Taip.") Jus išmetė į orą, štai taip. ("Taip.") Ir jus suspaudė, kažkur jūsų kakle, ir

dėl tos priežasties kakle atsirado vėžys. [“Taip.”] Ir jūs nagrinėjote mokymą Šventajame Rašte? Ir jūs tikite, kad Jėzus Kristus padarys jums gera? [“Tikiu.”]

Tėve Dieve, Tavo Sūnaus Jėzaus Kristaus vardu, remdamasis Dievo Žodžio galybe, šalia šios mirštančios moters, aš įsakau šitam blogiui palikti ją.

Šetone, tu demaskuotas, išeik iš tos moters, nes gyvojo Dievo Bažnyčia liepia tau išeiti Jėzaus Kristaus vardu. Amen. [Sesuo: “Ačiū. Ačiū. Ačiū.”—Red.]

Minutėlę, sesute, lukterkit, noriu pakalbėti su jumis. Aišku, jūs žinote, kad jis išėjo, su šituo baigta. [“O, taip.”] Ir šitaip bus. Jaučiate, gerklė lanksti. . . [“O, taip, šlovė Viešpačiui.”] Jis išėjo iš jos. Auglys paliko jos gerklę. Ir ji. . . Telaimina jus Dievas. Eikite savo keliu, būkite dėkinga, laiminga ir džiūgaukit. Ir—ir bukite. . .

Dabar, tik turėkite tikėjimą Viešpačiu Jėzumi. Tegul Jis būna jūsų. . . minčių centre, Viešpats Jėzus, kai galvojate apie tuos dalykus. “Kol jie apie tuos dalykus galvoja, visi buvo kaip vienas.” Atminkite, “Jėzus vakar ir šiandien tas pats ir per amžius.” Jis toks pat yra šiandien.

Tikėkite. Laikykitės šito kelio, susirinkusieji, ir tikėkite visa širdimi, ir visi vieningai klausykite manęs, būkite maldoje. Ir toliau tikėkite Dievu.

Dabar, aš manau, šita moteris. Ji ligonė? [Brolis sako: “Taip”—Red.] Gerai. Prieik arčiau, sese. Tai nepadarys jums žalos. Tai. . . Tai tik Jo buvimas čia, matote, jūs suvokiate tai. Ir aš. . .

Ir jūs, čia susirinkusieji, aš esu jūsų brolis. . . Tai nėra psichologija. Aš jaučiu, taip kažkas mąsto auditorijoje. Tai ne taip. Tai Visagalis Dievas. Matote? Matote? Tai ne psichologija. Ne, taip nėra. Nedarykite šito. Tik galvokite apie Viešpatį Jėzų. Suprantate, visi viena siela.

Dabar, sese, aš noriu trumpai su jumis pasikalbėti. Man atrodo, mes nepažįstami. Bet Jėzus Kristus pažįsta mus abu. Ir tai mūsų pirmas susitikimas šioje žemėje. Bet Jis jus pažįsta ir Jis jus maitino visą jūsų gyvenimą. Ir Jis pažįsta mane. Ir jeigu aš – jūsų brolis, ir iš Jo malonės, per Dieviškąją dovaną. . . aš čia niekuo dėtas. Aš buvau dar visiškai vaikas, ir pirmas dalykas, kurį prisimenu – tai regėjimas.

Dabar žvilgtelkit į mane trumpam. Žinoma, jūs sergate. Ir jūs kenčiate. . . būsenoje. . . Tamsi dvasia aplink jus. Tai mirtis. Ir ji vėžio formos. Vėžys yra jums ant krūtinės. Jus. . . Jus tyrė geri daktarai. Ir tai. . . jums buvo trūkis. Ir trūkis buvo žarnyne. Turite bėdos ir su skrandžiu. Kažkas rimto su jūsų širdimi, nuo ko jūs alpstate. . . Prieš keletą dienų jūs sėdėjote ant lovos krašto ir vos nenumirėte, žiūrėdama į langą.

Visa tai teisybė? [Sesuo sako: “Taip, pone, viskas teisingai.”—Red.] Viskas teisybė. Kas tai bebūtų buvę, žinoma, tai išėjo iš manęs.

Bet kas gi tai buvo, jūsų nuomone, kas gerai pažįsta jūsų gyvenimą? Ar tai Jėzus Kristus? Jūs pripažįstate? [Sesuo sako: “Taip.”—Red.] Ačiū. [“Ir aš tikiu, aš...”] Jūs trokštate... Jūs žinote, kad čia vyksta kažkas antgamtiško. [“Taip.”] Ir jeigu jūs tikite, kad Tai yra Viešpats Jėzus, kaip aš pamokslavau pagal Žodį! Ir jūs tikite, kad tai Viešpats Jėzus? [“Taip. Tikiu.”]

Aš žinau, tamsioji dvasia vis dar čia. Tebematau ją vis dar gaubiančią jus. Tai kažkas labai rimta. Jūs sakote... Aš matau jus. Jūsų vardas Eva. [Sesuo sako: “Taip.”—Red.] O jūsų pavardė Jork. [“Taip.”] Jūs gyvenate šitame mieste. [“Taip. Gyvenu.”] Jūsų adresas yra Šeštoji gatvė, Nr.613. [“Taip.”] Ar tai tiesa? [“Taip.”] Tad eikite namo ir būkite sveika.

Vardan Jėzaus Kristaus, tegul ji eina ir būna sveika. Tegul Dievas jus laimina. Eikite, džiaukitės, būkite laiminga, tikėdama Viešpačių Jėzumi Kristumi.

Tik tikėkite, neabejokite. Šventajame Rašte pasakyta: “Žiūrėk, tu esi pasveikęs! Nebenusidėk daugiau, kad tau neatsitiktų kas blogesnio.” Nuodėmė yra netikėjimas. Nuodėmė nėra gėrimas, rūkymas, lošimas: jie – tik nuodėmės atributai. Jūs tai darote, nes netikite. Jėzus pasakė: Eik ir nebusidėk daugiau “netikėjimu”, kad tau neatsitiktų kas blogesnio.” Turėkite tikėjimą Dievu. Tikėkite Juo iš visos širdies.

Aš matau, kaip Šviesa seka paskui tą moterį, tik... jeigu tai ji, kuri tik ką dabar išėjo. Ji virš moters spalvotame... Taip, virš tos moters, kuri serga tulžies pūsle ir trūkiu. Ar jūs tikite, kad Viešpats Jėzus jus išgydys? Jūs, kuri su šituo baltu daikčiuku aplink kaklą? Jei jūs tikite iš visos širdies, galite keltis ir paprašyti išgyjimo ir tapti sveika Viešpaties Jėzaus Vardu. Telaimina jus Dievas.

Tikėkite Dievu. Ar jūs tikite?

Jums juk trūkis, ar ne, pone, pas jus ten, teisingai? Jūs sėdėjote čia ir meldėtės: “Viešpatie, tegul tas žmogus kreipiasi į mane.” Ar tiesa? Jei tiesa, pakelkite ranką. Stokitės ant kojų, jūsų tikėjimas jus išgydė, broli. Eikite namo; Jėzus Kristus jus išgydė.

Viešpats Jėzus visada tas pats! Jums nebūtina pakilti čia. Jums reikia tikėti. Tik tikėkite Dievu visa širdimi ir gausite tai, ko jūs prašėte, Jėzus Kristus suteiks jums tai, jeigu tik jūs tikėsite. Bet jūs turite tikėjimą. Jūs turite tikėti visa savo širdimi, ir Dievas tai padarys.

Ligoni... atleiskite man, sere. Jūs tikite visa savo širdimi? Tikite. Jūs truputį susijaudinęs dėl Jo buvimo čia. Ir... jūs iš

kito miesto. [“Taip, sere.”] Jūs taip pat iš sostinės, Ričmond, Virdžinija. Jums vėžys. Tai jūsų burnoje, vidinėje žandikaulio pusėje. Teisingai? Jūs norite išeiti namo sveikas?

Priimkite Jėzų kaip Gydytoją. Jėzaus Kristaus Vardan, tegu tai palieka šį žmogų. Šlovė Dievui. Telaimina jus Dievas, sere. Eikite tikėdami, turėkite tikėjimą visa . . .

Ką jūs sakote?

Aš matau jus, matau: jūs tampate jauna. Daug jaunesnė, negu dabar. Jūs kenčiate nuo galvos skausmų. [“Taip.”] Ir tai prasidėjo prieš daug metų, maždaug prieš 25 metus prasidėjo galvos skausmai. [“Teisingai.”]

Nuo to laiko jie jus kankina. Jūs buvote labai giliai tikinti. Ir jūs, jūs meldėtės už šią valandą, kad dabar galėtumėt būti čia. Jūs maldoje Dievui sakėte, kad jei tik galėtumėte sutikti mane, ir aš už jus pasimelsčiau, tai jūsų galvos skausmai liautųsi. Visa tai teisybė? [“Viskas.”] Visa tai tiesa.

Dabar jūs girdėjote Kas tai pasakė. Tai ne aš, tai buvo tik mano balsas. Tai buvo kažkas . . . kas tai bebūtų, aš pamenu, kad mačiau jauną moterį ar kažką. Ar viskas buvo taip, kaip čia pasakyta? [Sesuo sako: “Viskas taip, kaip jūs sakėte.”—Red.] Taip, būtent taip buvo pasakyta. Dabar jūs tikite, kad Dievas tai padarė? Tu tiki Dievu? [“Aš tikiu, kad Dievas tai padarė. Esu įsitikinusi.”] Dabar jūs tikra, kad Dievas yra čia.

Vieną minutę, aš dar kažką matau. Jauna moteris, berods, stovi šalia jūsų. Tai . . . tai jūsų duktė. O, taip, jūs kaip tik ruošėtės kažkur važiuoti. Ruošėtės pasimatyti su ja. Ji iš Indianos. Ji gyvena Ričmonde, Indianoje. Ir ji . . . Jos vyras pastorius. Ir ji parašė jums laišką, ar panašiai, ir liepė nevažiuoti, nes aš čia turėjau atvažiuoti. [Sesuo sako: “Tai tiesa.”—Red.] Tai tiesa? [“Taip.”—Red.] Jūs išgydyta. Galite eiti savo keliu ir būti sveika. Telaimina tave Dievas, sese. Amen.

Dabar tikrai tikėkite, turėkite tikėjimą į Dievą. “Jėzus Kristus vakar, šiandien tas pats ir per amžius.” Todėl dabar turėkite tikėjimą ir tikėkite.

Tegul Dievas jus laimina, mieli mano žmonės. Jis—Jis visada pasiruošęs padėti varge, nelaimėje, ir padėti žmonėms tikėti.

Vieną minutę. Ponia . . . Dabar aš regiu Šventąją Dvasią esant ten, kampe. Ji yra virš moters spalvota suknele. Ji žiūri čionai, ir prieš tai žiūrėjo. Ir meldžiasi. Ji turi auglį, ir tas auglys jos gerklėje. Ji pakėlė ranką. Ar jūs priimate savo išgijimą, ponია?

Ponia, kuri sėdi tiesiai už jūsų, pas ją taip pat auglys, bet petyje. Tai tiesa, ponია? Dabar jūs abi atsistokite, abi moterys, kurios turi auglius ant . . . Dvi tamsiaodės. Jėzus Kristus išgydė jus abi. Eikit namo ir nebesirkite vardan Viešpaties šlovės. Jūsų tikėjimas išgydė jus. Tegul Dievas laimina jus. Liga praėjo.

Turėkite tikėjimą Dievu. Nepasiduokite netikėjimui, bet tikėkite, kad viskas įmanoma tiems, kas tiki. Amen.

O! Koks stiprus tikėjimas šioje patalpoje! Atrodo—atrodo, tarsi pienu būtų viskas aptraukta. Jūs dabar tikrai esate Viešpaties Dvasioje. Viskas gali atsitikti.

Labą diena, poniai. Ar jūs tikite, kad aš esu Dievo pranašas, Jo... Aš turiu omenyje, Jo pranašas kaip pamokslininkas. Jūs nepriimate manęs kaip nuo priešo, o priimate kaip nuo Dievo. Ar tokiu būdu jūs priimate tai? Gerai, tuomet aš galiu jums padėti. Nes Jis pasakė man: "Jei padarysi taip, kad žmonės patikės tavimi, ir būsi nuoširdus, niekas neatsilaikys prieš malda." Ir jums padedu ne aš. Tai Dievas gydo.

Aš prieštaravau, aš sakiau: "Jie nepatikės manim."

Jis pasakė: "Tau bus duoti du ženklai, kaip pranašui Mozei. Tuomet žmonės tavim patikės." Vienas iš jų – sugėbėjimas atskleisti žmonėms jų širdžių paslaptis.

Dabar jūs čia ne dėl savęs. Nors jūs ir susinervinusi ir iškankinta, to priežastis yra šio vaiko liga. Tas vaikas kenčia. Gydytojai jau pasmerkė jį mirčiai. Jis serga leukemija. [Sesuo sako: "Taip."—Red.] Ar tai tiesa? ["Tai tiesa."] Jūs atvežėte tą vaiką iš užmiesčio. Keliavote iš vakarų į rytus. Jūs atvykote iš valstijos, kurioje yra daug kalnų. Tai Pensilvanija. ["Tiesa."] O miestas, iš kurio atvykote – Čembersburgas. ["Tiesa."] Ar ne tiesa? ["Tiesa."] Atveskite prie manęs vaiką.

Brangi mažoji sesute, jeigu Viešpats Jėzus būtų čia, Jis uždėtų Savo rankas ant tavęs ir mirtis nuo tavęs pasitrauktų ir tu gyventum. Ar tiki, kad aš esu Jo tarnas?

Tuomet, aš vietoj Jo uždėdu savo rankas ant šito vaiko ir laiminu jį, ir įsakau demonui palikti jį, ir tegul gyvybė įeina į vaiką, ir jis gyvena ir būna sveikas. Šėtone, išeik iš šito vaiko. Dievo Biblijos galybė, su Dieviškąja dovana, kurią man suteikė Angelas, aš reikalauju, kad tu paliktum vaiką. Išeik iš jo. Amen.

Tu tiki, kad dabar tu išeini sveika, sesute? Telaimina tave Dievas. Atsisuk ir pamokuok susirinkusiems. Dievas tave laimina. Mažoji mergyte su didžiuliu tikėjimu, būk sveika! Tegul Dievas tave laimina, mieloji. Eik, ir parašyk man laišką.

Jūs tikite manimi kaip Jo pranašu, Jo tarnu? [Sesuo sako: "Taip."—Red.] Jūs tikite, kad Dievas yra šalia, kad yra šalia Jo Dvasia, Viešpaties Jėzaus, kuris dabar pasireiškia? ["Taip."] Ne aš, aš esu žmogus. Taip, jei Dievas atvers man, kas su jumis atsitiko, kaip patvirtinimą, kad Jo pranašas stovi čia ir atskleidžia Tiesą.

Kaip Jis sakė moteriškai: "Eik ir atvesk savo vyrą."

Ji atsakė: "Aš jo neturiu."

Jis pasakė: "Tu turėjai jų penkis."

Ji atsakė: “Matau, kad esi pranašas.” Suprantate? “Aš pripažįstu, kad Tu pranašas.”

Dabar tą pačią Dvasią, kuri buvo ant Dievo Sūnaus, Jis pažadėjo pasiųsti atgal Šventosios Dvasios pavidalu, kad Ji liktų su mumis ir mumyse iki pasaulio pabaigos. Ar tu tuo tiki? [Sesuo sako: “Taip.”—Red.] Ir Jis dabar gali žinoti tavo rūpesčius, ar ne? [“Taip.”] Tu sergi širdies ligą. [“Taip.”] Ar tai tiesa?

Atsistokite visi, kas sergate širdies ligą. Jūs galite tuoj pat būti išgydyti, nesvarbu kas ten bebūtų su jūsų širdimi.

O, Viešpatie Dieve, Tu žinai mūsų jėgą ir kokie menki mes esam, kokie silpni. Bet, Viešpatie, mes žinome, koks stiprus esi Tu. Ir gydytojai bejėgiai prieš širdies ligas. Bet, Viešpatie, kas sutvėrė širdį? Tu. Ir dabar aš uždraudžiu demoniškai jėgai kankinti šiuos žmones širdies ligomis, tegul išeina ji iš jų visų, Jėzaus Kristaus Vardan. Amen.

Tegul Dievas jus laimina, sese. Noriu jums kai ką pasakyti. Jūs pasijutote kitaip, negu anksčiau ilgą laiką jautėtės, ar ne? [Sesuo sako: “Taip, tai tiesa.”—Red.] Kad visi žmonės žinotų, jog buvo tikrai tamsi dvasia; jūs labai kentėjote, turėjote gulėti. [“Tai tiesa.”] O dabar ji iš jūsų išėjo. [“Taip.”] Jūs išgydyta. Galite eiti, nes dabar jūs sveika... [“Dėkoju Viešpačiui.”]

Turėkite Dieviškąją tikėjimą. Būkite vieningi savo tikėjime.

Laba diena, sere. Gerai. Mes vienas kito nepažįstame, bet Viešpats Jėzus pažįsta mus abu. Ar tai tiesa? Dievas danguje, kuris sukūrė dangų ir žemę, gyvena Jėzuje Kristuje, kuris pažadėjo vėl sugrįžti į mus. Ir tai, ką darė Jis, mes turime irgi daryti. Jūs tikite, kad aš esu Jo pranašas?

Aš sakau taip dėl to, kad Viešpaties Angelas man pasakė: “Tegul žmonės patiki tavimi. Ir jeigu jie nepatikės, tu atversi jų širdies paslaptis, ir tada jie patiks.”

Bet jūs manim tikite. Nors jūs ir tikite manimi, aš pasakysiu, kad jūs pats esate Evangelijos skelbėjas. Gera priežastis atvedė jus čia. Jūs ne ligonis. Jums atsirado poreikis – jūs norite, kad senų laikų atgimimas įsiveržtų į jūsų bendruomenę. Štai už ką jūs meldžiatės.

Kiekvienas iš mūsų to nori. Tad atsistokime visi kartu ir melskimės už senų laikų atgimimo sugrįžimą.

Visagalis Dieve, kuris sutvėrė dangų ir žemę, aš prašau Tave, kad bet kokia demoniškoji jėga šiame pastate būtų nugalėta, o Jėzaus Kristaus galia būtų paskelbta. Viešpatie! Mes silpni, bet nenugalėti.

Šėtone, įsakau tau Viešpaties Jėzaus Vardu, išei iš tų žmonių!

Stokite, visi luošieji, išlipkite iš savo vežimėlių. Šlovinkite Jį visi!

Bedugnė Šaukiasi Bedugnės, 1 Tomas 1 Kn.
(*The Deep Calleth To The Deep*)

Šį pamokslą Brolis Williamas Marrionas Branhamas pasakė 1954m. birželio mėn. 24d. Konstitucijos salėje, Vašingtone Kolumbijoje, JAV. Perspausdinta iš magnetinės juostos be trumpinimų ir pakeitimų. Lietuviškas vertimas pirmą kartą išleistas 1996m.

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Galite rašyti mums lietuvių kalba:

EHTOOVALON SANOMA RY
PL 159, 00531 HELSINKI
SUOMIJA

Anglų kalba:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org